

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 331/06
08.06.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић, Јасминке Станојевић, Мирјане Грубић, и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог ББ, чији је пуномоћник БВ, адвокат, ради утврђења и брисања укњижбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж.бр.4338/05 од 14.10.2005. године, у седници одржаној 8.6.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж. бр. 4338/05 од 14.10.2005. године.

Образложење

Пресудом Другог општинског суда у Београду П.бр.3656/03 од 9.12.2004. године, која је исправљена решењем тог суда П.бр.3656/03 од 1.3.2005. године: ставом I изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца да се брише право укњижбе туженог на непокретности уписаној у зкул. аа КО ГГ и то право власништва на гаражи од 25,77 м2, у ВВ (описана као зк тел. IV) постојећа на кат. парцели бб од 19,69 ари, ванкњижно власништво ПП, бив., а које право је уписано на основу решења тог суда Дн.бр.3742/03 од 18.3.2003.године, што је тужени дужан да призна и трпи да се успостави раније земљишно-књижно стање, као и да се утврди искључиво право коришћења на кат. парцели бб у корист тужиоца уписане у зкул. бр. аа КО ГГ, површине 19,69 м2 и то на делу на коме је избрисано право туженог, а што је тужени дужан да призна и трпи, као и да се наложи земљишно-књижном суду да изврши упис означен у ставу I и II, као и да се обавезе тужени да тужиоцу надокнади трошкове поступка; ставом II изреке одбијен је предлог тужиоца за одређивање привремене мере којом би се наложило земљишно-књижном одељењу тог суда да одмах изврши забележбу спора на непокретности уписаној у зк.ул. аа КО ГГ у погледу зк. тела IV, која се односи на зграду - гаражу уписану на туженог, а што је тужени дужан да призна и трпи до правноснажног окончања поступка; ставом III изреке обавезан је тужилац да туженом надокнади трошкове поступка од 28.350,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Београду Гж.бр.4338/05 од 14.10.2005. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. Закона о парничном поступку ("Службени лист СФРЈ" бр. 4/77..."Службени лист СРЈ" бр. 3/02), који се у поступку по ревизији у овој парници примењује на основу члана 491. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04), Врховни суд Србије је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 354. став 2. тачка 11. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а тужилац у образложењу ревизије није одређено указано на учињене битне повреде због којих се ревизија може изјавити на основу члана 385. став 1. тач. 1. и 2. и става 2. тог закона.

Према чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука решењем Другог општинског суда у Београду Дн.бр.2439/03 од 21.2.2003. године, а на основу уговора о купопродаји од 15.2.2003. године, тужилац је укњижен као власник уличне зграде ВВ, саграђеној на парц. бб, уписаној као зк.тело _ у зкул. аа КО ГГ са правом коришћења изграђеног грађевинског земљишта у складу са чланом 19. Закона о грађевинском земљишту. Решењем тог суда у Дн.бр.3742/03 од 18.3.2003. године на гаражи, која је до тада била уписана у истом зкул. као зк. тело _, без доказа о праву власништва, уписан је тужени као власник, а на основу решења Општине Савски венац од 6.7.1961. године, 10.2.2003. године и 14.2.2003. године, решења Петог општинског суда у Београду О.бр.354/70 од 24.2.1983. године и уговора о купопродаји овереног код Првог општинског суда у Београду 30.12.1983. године под бројем 1479/83. Пренос власништва на гаражи извршен је са ванкњижног власника ПП преко ДД у корист туженог, уз констатацију да има право коришћења изграђеног грађевинског земљишта у складу са чланом 19. Закона о грађевинском земљишту. На парцели бб поред уличне зграде и гараже уписана је као зк.тело _ и кућа бб, која није у власништву странака, већ трећих лица. Тужилац није био никада уписан као власник гараже, а сматра да извршени промет дела парцеле није законит, као и да дозволе за изградњу и

употребу гараже нису законите.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су правилно закључили да тужбени захтев тужиоца није основан зато што тужилац на основу правила земљишно-књижног права није активно легитимисан за подношење тужбе за брисање уписа туженог на спорној гаражи. Тужба за брисање уписа у земљишној књизи је правно средство за измену уписаног стања у земљишној књизи. На основу параграфа 68 – 78 Закона у земљишним књигама из 1930. године, који се у брисовним парницама примењују на основу Закона о неважности правних прописа донетих пре 6.4.1941. године и за време непријатељске окупације ("Службени лист ФНРЈ" бр. 84/46) тужбу за брисање уписа у земљишној књизи може поднети лице које сматра да је неким уписом повређено у свом земљишно-књижном праву. Како тужилац, као ни његови правни претходници, нису били земљишно-књижни власници спорне гараже, тужилац нема ни право искључивог коришћења дела парцеле под гаражом.

Ревизијским наводима о учињеној битној повреди одредаба поступка зато што није извршен увид у списе Другог општинског суда у Београду Дн.бр.2439/03 и Дн.бр.3742/03 оспорава се утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 385. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу члана 393. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија,

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз